

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 6T/20/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5814010028
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 08. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Daniela Pilarčíková
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2017:5814010028.25

Rozhodnutie

Okresný súd Námestovo, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Daniely Pilarčíkovej a členov senátu PhDr. Milana Mičáňa a Mgr. Eleny Ferancovej, v trestnej veci proti obžalovaným Y. W. a spol. pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona a iné, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 03.08.2017 v Námestove, takto

r o z h o d o l i :

Obžalovaný Y. W., nar. XX.XX.XXXX v J. W., trvale bytom P. XXX/X, okres B., slobodný,

Obžalovaný X. R., nar. XX.XX.XXXX v X., trvale bytom P. č. XXX, okres B., bez pracovného pomeru, slobodný, na slobode,

Obžalovaný I. L., nar. XX.XX.XXXX v X. X., trvale bytom P. č. XX, okres B., t.č. ÚVTOS Ružomberok, Dončova 6, Ružomberok, slobodný,

uznávajú sa za vinných, že

v bode 1/

dňa 11.12.2011 vo večerných hodinách v obci Hruštín do vozidla zn. Fiat Punto, ktoré viedla W. O., ktorá viezla svojho priateľa obž. Y. W. pristúpil poškodený Y. Z., nar. XX.X.XXXX, a potom ako chcel poškodený v obci Lokca z vozidla vystúpiť, W. O. vozidlo nezastavila, poškodený počas jazdy v obci Lokca z vozidla vyskočil a dal sa na útek, kde ho dobehol obž. Y. W., ktorý mu dal facku a prinútil ho do vozidla nastúpiť, pričom si k poškodenému prisadol na zadné sedadlá a spolu s W. O. ho po telefonickej dohode s obž. X. R. odviezli pred bar pri futbalovom ihrisku do obce P. za obž. X. R., ktorému poškodený Y. Z. mal dlhovať sumu 100,-€, kde ich už čakal obž. X. R. spolu s obž. I. L. a obž. X. R. poškodeného z vozidla vytiahol, pýtal sa ho kedy mu vráti sumu 100,- €, na čo obž. X. R. prikázal poškodenému Y. Z., aby si sadol do vozidla na zadné sedadlo, kde z jednej strany si prisadol obž. X. R. a z druhej strany obž. I. L. a všetci spoločne ho odviezli pred ČSOB banku do Námestova, kde obž. X. R. sa opätovne nezisteným spôsobom dožadoval vrátenia dlhu a z vrecká nohavíc mu vzal mobilný telefón značky Sony ericson xpéria bieleje farby IMEI: 35845204-721327-8 a obž. Y. W. za stálej prítomnosti obž. X. R. a obž. I. L. poškodeného udrel dlaňou na čo poškodený spadol na zem, kde ho obž. Y. W. opätovne udrel dvakrát dlaňou po tvári,

v bode 2/

následne dňa 11.12.2011 vo večerných hodinách v obci Babín v blízkosti pohostinstva opätovne fyzicky napadli poškodeného Y. Z., nar. XX.X.XXXX tak, že ho všetci traja obžalovaní opakovane minimálne päťami udierali do tváre, čím svojim konaním poškodenému Y. Z., nar. XX.X.XXXX spôsobili nasledovné zranenia: krvnú podliatinu a opuch v ľavej tvárovej oblasti s dobou liečenia od päť do sedem dní,

t e d a

v bode 1/

obž. Y. W.

inému bez oprávnenia bránil užívať osobnú slobodu a čin spáchal závažnejším spôsobom konania (§ 138 písm. d/ Tr. zákona),

obž. X. R. a obž. I. L.

spoločným konaním inému bez oprávnenia bránili užívať osobnú slobodu,

obž. X. R.

prisvojil si cudziu vec, tým, že sa jej zmocnil, čin spáchal na veci, ktorú mal iný pri sebe,

v bode 1/, 2/

obž. Y. W., obž. X. R. a obž. I. L.

spoločným konaním sa dopustili fyzicky, na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadli iného,

spoločným konaním sa dopustili konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu, ktorého sa dopustili v úmysle inému ublížiť na zdraví, k dokonaniu trestného činu nedošlo,

č í m s p á c h a l i

v bode 1/

obž. Y. W.

zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. Zákona, s poukazom § 138 písm. d/ Tr. zákona,

obž. X. R. a obž. I. L.

prečin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1 Tr. zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zákona,

obž. X. R.

prečin krádeže, podľa § 212 ods. 2 písm. c / Tr. zákona,

v bode 1/, 2/

obž. Y. W., obž. X. R. a obž. I. L.

prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1, písm. a/ Tr. zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zákona,

prečin ublíženia na zdraví, podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zákona, v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona.

Za to sa o d s u d z u j ú :

obž. Y. W.

Podľa § 183 ods. 2 Tr. zákona, § 42 ods. 1 Tr. zákona, § 41 ods. 2 Tr. zákona, § 38 ods. 4 Tr. zákona, § 37 písm. h/ Tr. zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) rok a 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona zaraďuje obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona ukladá obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 30 mesiacov.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona súd zrušuje výrok o treste uložený, rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 4T/1/2014 zo dňa 04.02.2016, právoplatný dňa 04.02.2016, ktorým mu bol uložený súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky a 5 mesiacov a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 30 mesiacov.

obž. X. R.

Podľa § 183 ods. 1 Tr. zákona, § 41 ods. 1 Tr. zákona, § 38 ods. 4 Tr. zákona, § 37 písm. h/ Tr. zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona výkon trestu podmiennečne o d k l a d á.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona určuje skúšobnú dobu na 2 (dva) roky.
obž. I. L.

Podľa § 44 Tr. zákona upúšťa od uloženia súhrnného trestu, pretože trest uložený rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6T/58/2012 zo dňa 21.6.2012, právoplatný dňa 21.6.2012, ktorým mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov, možno považovať na ochranu spoločnosti a nápravu páchatelia za dostatočný.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Námestovo podal dňa 3.2.2014 obžalobu na Y. W. a spol. pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona a prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona spáchané formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

Na hlavných pojednávaniach boli vypočutí obžalovaní, svedkovia W. O., Y. U., H. Z., znalec T. O. T., znalkyňa L. C. K., postupom podľa § 263 ods. 3 písm. a/ Tr. por. bola prečítaná výpoveď svedka poškodeného Y. Z. a oboznámené listinné dôkazy najmä odborné vyjadrenie, odpisy z registra trestov, správy z odboru všeobecnej a vnútornej správy, správy o povesti.

Obžalovaný X. R., nemal záujem o konanie o dohode o vine a treste, urobil vyhlásenie, že je nevinný a na hlavnom pojednávaní využil svoje právo a odmietol vypovedať. Na návrh prokurátora súd podľa § 258 ods. 4 Tr. por. prečítal jeho výpovede z prípravného konania. V prípravnom konaní obžalovaný vypovedal, že mu volal obž. W., že cestou do Vaňovky stretol Z., že už ho vyťal a či ho má dovieť do Vavrečky. Potom mu telefonoval, že v Lokci mu Z. vyskočil z auta, potom mu volal opäť, že aby vyšiel pred bar, že je tam so Z.. Spolu s L. a L. X. vyšli pred bar, Z. bol od krvi, pravú stranu tváre mal opuchnutú a obž. W. povedal L. X., že Z. je hlupák, že vyskočil z auta. Potom išli autom do Námestova, šoféroval ho obž. W., vedľa sedela O. a vzadu sedeli on, obž. L. a v strede Z.. Pred budovou ČSOB v Námestove, obž. W. vyhodil z auta Z., aby mu auto nezakrvavil a Z. dal facku, aby mu vyplatil 100,-€ a prehľadával mu odev. Oni s obž. L. nič nerobili, iba sa pozerali. Obž. W. našiel u Z. telefón, ktorý mu zobral s tým, že mu ho vráti, keď mu on vráti 100,-€. Z. na to začal utekať, oni zistili, že mobilný telefón patrí U., a preto išli za U. do Vaňovky, potom išli už so U. do Námestova a obž. W. napadlo, ísť si pýtať od Z. mamy 100,-€. V Babíne stretli opäť Z., obž. W. ho udrel asi 3 krát pästou do tváre, Z. začal utekať smerom na Hruštín, obž. W. sadol do auta, kde sedela O., pri kostole obž. L. dobehol Z. a spolu s W., ktorý sa tam doviezol autom začali do Z. kopať, Z. ležal na zemi. On celú dobu sedel s O. v aute. Pokiaľ ide o sumu 100,-€, so Z. boli kamaráti a on mu raz v herni požičal túto sumu a zmienil sa o tom pred obž. W..

Obž. Y. W. nemal záujem o konanie o dohode o vine a treste, urobil vyhlásenie, že je nevinný a na hlavnom pojednávaní využil svoje právo a odmietol vypovedať. Na návrh prokurátora súd podľa § 258 ods. 4 Tr. por. prečítal jeho výpovede z prípravného konania. V prípravnom konaní obžalovaný vypovedal, že cestou na Námestovo, spolu so svojou priateľkou W. O. stretli stopujúceho Z.. Jeho priateľka mu zastavila, zobrali ho do auta, chcel vystúpiť v Lokci, ale nedalo sa zastaviť, lebo za nimi išli iné autá a Z. sa z idúceho auta "vyhodil" a v protismere ho zrazilo auto. Potom začal utekať a on utekal

za ním, aj ho dobehol, Z. mal rozbitú hlavu a tak ho chcel zobrať na lekárske ošetrenie, a tak ho aj proti jeho vôli prinútil sadnúť si späť do vozidla, vtedy mu dal jednu facku. Ako išli smerom na Námestovo, zavolať mu obž. R., že má prísť do Vavrečky. Vo Vavrečke obž. R. vytiahol Z. z auta, chytil ho za odev a sotil ho na dvere auta. On s obž. L. do incidentu nezasahovali. O tom, že Z. dlhuje R. sumu 100,-€ vedel. Potom Z. zazvonil telefón a obž. R. mu ho z vrecka bundy zobral a spolu s telefónom mu zobral 4,- €, Z. sa nebránil. W. O. sedela po celú dobu v aute a on s obž. L. sa ho ani nedotkli. Potom R. prikázal Z., aby si sadol do auta, Z. si sadol do stredu na zadné sedadla, šoférovala O. a prišli pred ČSOB banku v Námestove, v aute sa ostali hádať obž. R. so Z., a potom išli do krčmy a Z. ostal stopovať. Na to zistili, že mobilný telefón patrí U., išli mu ho odniesť do Vaňovky a v obci X. zbadali opäť Z., autom však nezastavili. Potom zaviezli U. do B., chcel nahlásiť krádež telefónu. Obvinenia poškodeného Z. vníma ako pomstu, nakoľko ho v minulosti napadol v pohostinstve v Námestove.

Medzi obžalovanými Y. W. a X. R. bola v prípravnom konaní vykonaná konfrontácia v rámci ktorej obž. R. uviedol, že Y. Z. sa ani nedotkol. Poškodeného Z. doviezol do Vavrečky obž. W. s priateľkou, Z. krvácal na tvári, vystúpil z auta a on sa ho iba opýtal na peniaze. Z. chcel ísť do Námestova k ČSOB banke pri polícii, do auta sám nastúpil, v aute sedel v strede na zadnom sedadle, aby zasa nevyskočil. V Námestove z auta sám vystúpil, ešte sa rozprávali o dlhu, poškodený mu povedal že peniaze nemá, že má mobilný telefón a telefón podal obž. W., do zálohy. Hneď na to začal utekať smerom na Oravskú Jasenicu, smerom domov. Potom zistili, že telefón ukradol U., išli smerom do Vaňovky telefón vrátiť, pričom v Babíne opäť stretli Z., zastavili auto a obž. L. ho asi 7 krát udrel päšťou do tváre a potom ešte za ním utekal, dobehol ho niekde pri kostole, kde ho opäť udieral a aj do neho kopal. Videl tiež ako ho tam päšťami udiera aj obž. W.. On sa Z. ani nedotkol, pretože sa nechcel zamazať od krvi. Potom chceli Z. naložiť do auta a zobrať ho za U., ale Z. sa im vytrhol a utiekol, nikto už za ním nebežal. Obžalovaný W. uviedol, že to čo povedal obž. R. je pravda na 95%, telefón im dal Z. vo Vavrečka, nie v Námestove, bolo to potom, ako si R. žiadal vrátiť dlžobu, Z. mu odpovedal že má mobil a 4,-€, ktoré dal obž. R. do ruky, telefón nemohol nájsť, a tak ho prehľadal obž. L. alebo R., Z. neprotestoval. Potom sa rozhodli ísť do Námestova, Z. sa zle chodilo a tak mu pomohli nastúpiť do vozidla. Z. povedal, že chce vystúpiť pri ČSOB banke, pred bankou ešte obž. R. riešil, že kedy mu vráti dlžobu, Z. táral a tak mu vypálil facku, Z. mu povedal, že je kokot a tak mu dal ďalšiu facku po ktorej spadol na zem a ako ležal na zemi, tak mu dal ešte jednu facku. Potom to už bolo presne tak ako vypovedal obž. R.. Je pravdou, že Z. bil spolu s obž. L. v Babíne, ale to preto, že mu nadával. V časti, v ktorej popisoval, ako Z. doviezli do Vavrečky, popísal okolnosti rovnako ako v predchádzajúcej výpovedi.

Obžalovaný I. L. nemal záujem o konanie o dohode o vine a treste, urobil vyhlásenie, že je nevinný a na hlavnom pojednávaní využil svoje právo a odmietol vypovedať. Na návrh prokurátora súd podľa § 258 ods. 4 Tr. por. prečítal jeho výpovede z prípravného konania. V prípravnom konaní obžalovaný vypovedal, že ako sedel v krčme vo Vavrečke s obž. R., telefonoval im obž. W., že vezie Z., ktorého on ani nepoznal. Cez okno potom zbadal prísť auto zn. Fiat, ktoré šoférovala W. O.. Keď vyšli z pohostinstva, obž. R. vytiahol z vozidla Z., ktorý sa nebránil a obž. R. začal biť agresívny, kričal, že kde sú peniaze. Z. bol dobitý, tiekla mu krv a obž. W. tvrdil, že im vyskočil za jazdy z vozidla. Obž. R. povedal Z., aby si sadol do vozidla, že idú do Námestova. Keďže aj on chcel ísť do krčmy do Námestova, tak išiel s nimi. Z. bol silno opitý a obž. R. zahlásil, že idú do Námestova pred ČSOB banku. Pred bankou z vozidla vystúpil obž. R. a oboma rukami vytiahol z auta Z., oni ostali sedieť v aute. Vozidlo šoféroval W. O.. Cez okno videl ako obž. R. udiera päšťami do tváre Z., udrel ho minimálne 3-krát, Z. spadol na zem. Potom videl ako mu prezerá rukami oblečenie, Z. iba kričal aby prestal a potom si k ním do vozidla prisadol obž. R. s telefónom, nevidel však ako ho zobral Z. a nevie sa ani vyjadriť, či ten telefón už mal R. predtým, ako Z. začal prehľadávať. Potom v aute zistili, že ten telefón Z. ukradol U., a tak sa rozhodli ísť za U. do P. Obž. R. zobral späť do vozidla Z., ale Z., ktorý sedel pri ľavých zadných dverách im v Babíne z auta vyskočil, podľa neho sa bál, že idú za U., ktorému predtým ukradol telefón a tiež ho celú cestu bil obž. R.. W. O. zastavila vozidlo a on s W., ho ešte chceli zodvihnúť a odviesť ho na ošetrenie, čo Z. odmietol a tak ho tam nechali. On poškodenému Z. nijako neublížil a obž. W. a R. sa iba pokúšajú hodiť vinu na neho. Konfrontovať sa odmietol.

Výpoveď svedka poškodeného Y. Z. zo dňa 4.5.2013 bola na hlavnom pojednávaní prečítaná postupom podľa § 263 ods. 3 písm. a/ Tr. por., (svedok poškodený sa na hlavné pojednávanie nedostavil napriek opakovaným predvolaniam, ktoré mu boli adresované na adresu, ktorú uviedol ako na adresu na doručovanie, nepodarilo sa ho ani predviesť cestou polície na opakované žiadosti súdu a bolo zistené, že sa zdržiava na neznámom mieste v ČR, potvrdila to počas výsluchu aj svedkyňa H. Z. (matka

poškodeného). Výpovede zo dňa 2.3.2012, 14.3.2012 a 4.5.2012 neboli vykonané kontradiktórnym spôsobom, preto neboli súdom prečítané.

Svedok poškodený Y. Z. vypovedal, že pred incidentom požíval alkoholické nápoje doma u Y. U.. Počas toho ako pili alkohol, Y. U. mu ukazoval mobilný telefón, ktorý mu potom následne odcudzil, nevie prečo, dal si ho do vrecka bundy a odišiel smerom na Hruštín, cestou ho zobral nejaký známy a odviezol ho do pohostinstva Poloma v Hruštíne, kde ešte spolu s I. U. vypil pár pív. Z pohostinstva odišiel sám a vtedy ho zobrali do vozidla obžalovaný W. a obžalovaný L., ktorého priezviska vtedy nepoznal, vie ho od vyšetrovateľa, ktorý mu oznámil v akej veci je vyšetrovaný. Obž. W. a obž. L. ho nasilu, tak že ho chytli za ruku, vtiahli do auta na zadné sedadlo a začali ho biť. Vraveli, že prišli vymáhať dlh, ktorý vraj má u R.. On im povedal, že žiaden dlh nemá. Obž. W. spolu s obž. R. chodili k nemu domov asi mesiac predtým vymáhať údajný dlh. Vo vozidle ho obž. L. udieral pästami do tváre, auto šoféroval W.. Niekde pred Námestovom ho znova vytiahli z auta, tam už bol aj obž. R., vtedy ho obž. W. prešacoval, prezrel mu vrecká na nohaviciach aj bunde a zobral mu telefón. Ako ho W. šacoval, obž. L. ho držal a obž. R. sa prizeral. Potom dostal od obž. W. pästou do tváre, na čo spadol a potom ho niekto z nich kopal. Potom mu obž. W. vyzul topánky, opäť ho natlačili do auta a šli smerom od Námestova na Hruštín, sedel na zadnom sedadle medzi obž. R. a obž. L., cestou ho obž. L. ešte udieral, ale v obci Babín sa mu podarilo otvoriť dvere a z idúceho vozidla sa mu podarilo vyskočiť, oni zastavili vozidla a snažili sa ho dosiahnuť, jemu sa však podarilo vojsť do pohostinstva v Babíne, kde odpadol a zavolali mu záchranku. Nespomína si, že by družka obž. W., ktorú z videnia pozná bola svedkom incidentu, ale z počutia vie, že tam mala byť. Pokiaľ v predchádzajúcich výpovediach tvrdil, že do vozidla ho vtiahol obž. R. s obž. W. bolo tomu tak preto, že sa rozprával s obž. R. a on mu objasnil, že sa mýlil. On si najskôr myslel že ho bil R., čo prakticky viac menej nebola pravda. Aké slova použili, pri vymáhaní dlhu nevie zopakovať. K popisovanému incidentu došlo aj v Námestove, pričom poškodený popísal miesto tak, že mohlo ísť o miesto pred ČSOB. Pripustil, že uvedeného večera mohol byť aj v obci Vavrečka, možno tam bol, odviezol ho tam obž. W., ale nevie s kým.

Z konfrontácie medzi obž. I. L. a poškodeným vyplynulo, že obžalovaného pozná z uvedeného večera, pričom nevie prečo ho zbil, kvôli čomu a tiež nevie aký mal na to dôvod. Kde ho obžalovaný L. zbil a akým spôsobom si nepamätá. Že ho zbil si pamätá iba v útržkoch, pamätá si, že ho obmedzoval na osobnej slobode a v X. ho kopal. Obžalovaný L. tieto tvrdenia poprel, uviedol, že vo vozidle ho bil obžalovaný R. a on bol v aute lebo sa chcel iba odvieť. Na otázku obžalovaného svedok poškodený zasa uviedol, že nevie kto ho natlačil do auta v Hruštíne, ale obž. W. tam bol, lebo to bolo jeho auto a ostatných povedať nevie. Na otázku obžalovaného odpovedal, že netrvá na svojej výpovedi, že keď sedel v strede medzi obž. R. a L. podarilo sa mu vyskočiť z auta, lebo to je nelogické, ale nejako vyskočiť musel. Na pokyn prokurátora bol svedok poškodený k výsluchu predvolaný opäť, načo svedok poškodený využil svoje právo a odmietol vypovedať podľa § 130 ods. 2 Tr. por., z dôvodu že by si mohol privodiť nebezpečenstvo trestného stíhania.

Svedkyňa W. O. vypovedala, že večer, bola už tma, išli spolu s obž. Y. W. vozidlom Fiat Punto z Vaňovky smerom na Námestovo, na dolnej zastávke v Hruštíne im na prednú kapotu zabúchal poškodený, že či by ho nezobrali do Námestova. C.. W. poškodeného poznal a tak si poškodený prisadol dozadu do vozidla. V obci Lokca počula, ako niečo hovorí, potom od zadných dverí zacítila závan a v spätnom zrkadle už videla, ako ten muž leží na zemi. Ihneď zastavila vozidlo. Z vozidla vystúpil W., videla ako poškodený sa postavil a začal utekať do uličky, potom vybehol z tmy a chcel zaútočiť na W., ktorý ho chytil, že nech si sadne do vozidla, poškodený sa priečil, ale oni mu hovorili, že nech si sadne, že sa nemusí báť. W. si k poškodenému sadol dozadu, potom jej volal obž. R., že či by ho nezobrali do Námestova, telefón zodvihol W.. Keďže chceli ísť do Námestova, ale najskôr do Trstenej na pohotovosť, cestou sa zastavili vo Vavrečke pre obž. R.. Po ceste Z. hovoril, že aby s ním nikam nešli, že už mu je dobre, a preto išli do Námestova, autom zastavila na parkovisku pri Terne. Z vozidla vystúpil pošk. Z. a obž. R., ktorý začal na poškodeného hovoriť, že kde má peniaze, ktoré mu dlhuje nejaký čas. Tam bola dlhá rozprava, Z. mu hovoril, že nemá, že mu ich vráti. Z. začal aj prevracať vrecká, že v nich nič nemá a vytiahol iba nejaké drobné a telefón, ktorý mu dobrovoľne dal a potom Z. odišiel a sadol si naspäť do auta. Potom zistili, že telefón patrí niekomu inému, potom zistili, že patrí U., obž. W. aj volal poškodeného mame, ktorú osobne poznal. Potom išli sme smerom na Vaňovku, niekde v Babíne zazreli Zemenčíka, vozidlo vtedy šoférovala a vo vozidle boli obž. W., obž. R. a bol tam aj obž. L.. Potom si už nepamätá, čo sa dialo ďalej ako zbadali Z. v Babíne. Za dôvodu rozporov súd čítal časti výpovede svedkyne z prípravného konania (výpoveď svedkyne nebola vykonaná kontradiktórne, súd preto výpoveď prečítal

iba za účelom posúdenia vierohodnosti), svedkyňa uviedla, že dôvodom pre ktorý mali ísť do Vavrečky bolo, že poškodený dlhoval peniaze X. R. a že toto bol aj dôvod jeho nervozity, prečo vyskočil z vozidla a ďalej uviedla, že nebola priamym svedkom fyzického kontaktu medzi obžalovaným a poškodeným a na dnešnom HP vypovedala, že ho videla, rozpor sa týkal aj ohľadom počtu telefonátov a tiež na hlavnom pojednávaní vypovedala, že W. si mal sadnúť dozadu a v prípravnom konaní bolo uvedené, že si sadol ku nej na predné sedadlo. Svedkyňa k rozporom uviedla, že na také podrobnosti si nepamätá.

Svedkovia H. Z., Y. U. a L. X. sa k skutkovým okolnostiam vyjadriť nevedeli, neboli svedkami incidentu.

Znalec MUDr. Tibor Ďuroška vypovedal, že pri vypracovaní znaleckého posudku vychádzal zo zdravotnej dokumentácie poškodeného, nakoľko poškodený sa na klinické vyšetrenie napriek telefonickému predvolaniu nedostavil. Poškodený utrpel otras mozgu, tržnozmliaždenú ranu v ľavej temeno záhlavnej oblasti, krvnú podliatinu a opuch v ľavej tvárovej oblasti, pomliaždenie ľavého hrudníka a pomliaždenie ľavého kolena. Pokiaľ ide o obmedzenia v obvyklom spôsobe života, poškodený bol obmedzený pobytom v nemocnici svojou hospitalizáciou v období od 11.12. do 15.12., následne bolo nariadené jeho sledovanie formou kontrol, poškodený sa však na kontrolné vyšetrenia nedostavil. Adekvátna doba liečenia zranení poškodeného je v rozsahu 2 až 4. týždňov a to aj pri otrase mozgu, ktoré bolo najzávažnejším zranením, ktoré poškodený utrpel. Poškodený PN vystavenú nemal, ale v prípade keby ju vystavenú mal, tak by PN zhruba zodpovedala obdobiu 2 až 4 týždňov. Mechanizmov vzniku zranení bolo viac, pričom zodpovedali výpovediam, aj keď výpovede a mechanizmy boli popísané chaoticky. Pokiaľ ide o otras mozgu, k tomuto zraneniu mohlo dôjsť buď úderom do oblasti hlavy alebo pádom a úderom hlavy na stacionárny povrch. Pokiaľ ide o ďalšie zranenia poškodeného, a to poškodenia mäkkých tkanív, tie mohli vzniknúť údermi pästou ako aj kopaním. Tržnozmliaždená rana v ľavej temeno záhlavnej oblasti mohla najpravdepodobnejšie vzniknúť tak, že poškodený vyskočil z idúceho vozidla a aj tie ostatné zranenia, ktoré utrpel poškodený mohli vzniknúť pri tom, ako poškodený z vozidla vyskočil, tomu by zodpovedal rotujúci pohyb poškodeného po zemi. Tých mechanizmov vzniku zranení je tam skutočne viac. Akým konkrétnym mechanizmom vzniklo konkrétne zranenie sa nedá presne určiť. Intenzita úderov sa nedá určiť, pretože je neurčitý mechanizmus vzniku týchto zranení. Otras mozgu sa diagnostikuje na základe subjektívne uvádzaných skutočností posudzovanej osoby, prejavuje sa vlastne udávanou amnéziou, že posudzovaná osoba si nepamätá na okolnosti za akých bola napadnutá. Tiež sa diagnostikuje aj tým, že posudzovaná osoba zvracia, udáva bolesti hlavy. Poškodený pri prvotnom ošetrení uvádzal, že si nepamätá za akých okolností bol napadnutý, a na základe jeho vyjadrení bola u neho zistená amnézia. Ako dlho trvá stav amnézie je individuálne, pričom tento stav môže ovplyvniť schopnosti takejto osoby vnímať a interpretovať prežitú udalosť bezprostredne po vzniku zranení.

Znalčka PhDr. Oľga Filková vypovedala, že psychologické schopnosti poškodeného predpokladajú, aby podal vo veci vierohodnú výpoveď, jeho problém spočíva v jeho osobnosti, ktorá sa postupne vyvíjala s ohľadom na prežívané udalosti. Špecifická vierohodnosť jeho výpovedí nie je zachovaná a je znížená, všeobecná vierohodnosť je zachovaná, ale charakteristikou jeho osobnosti je špecificky znížená. Iba hypoteticky môže povedať, že znalci, prvú výpoveď považujú za najvierohodnejšiu, ale v prípade poškodeného je to len skutočne hypotéza. Poškodený je inteligentný, má bohatú slovnú zásobu a je aj v jeho schopnostiach korigovať výpovede. Pri vypracovaní znaleckého posudku, vychádzala z údajov od poškodeného Z., že vypil 3 a pol deci alkoholu so U. a že tiež ubehla pomerne dlhšia doba, kým sa stala udalosť.

Súd sumarizujúci výsledky dokazovania, pričom prihliadal iba na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavných pojednávaníach a na dôkazy, ktoré boli na nich vykonané, ustálil oproti obžalobe priebeh skutkov tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti rozsudku. Na základe vykonaného dokazovania potom súd na hlavnom pojednávaní dňa 24. 5. 2016 vyniesol rozsudok, ktorým uznal obžalovaných vinnými z prečinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1 Tr. zákona a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1, písm. a/ Tr. zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zákona.

Proti rozsudku podal v neprospech obžalovaných odvolanie prokurátor, a to proti výroku o vine a treste. Na podklade podaného odvolania Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd uznesením sp.zn. 3To/97/2016 zo dňa 10. 11. 2016 zrušil rozsudok tunajšieho súdu sp. zn. 6T/20/2014 zo dňa 24. 5. 2016 a vrátil mu vec, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vyplynulo, že okresný súd dospel k správnejmu záveru, že obžalovaní v bode 1 / a 2/ spáchali prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona formou spolupáchateľstva

podľa § 20 Tr. zákona, tiež je opodstatnená čiastočná úprava skutku oproti obžalobe, aj podľa názoru odvolacieho súdu nebolo preukázané spáchanie zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona a okresný súd správne dospel k záveru, že sa jedná o prečin obmedzovania osobnej slobody, aj keď právnej kvalifikácii nezodpovedala právna vetra rozsudku. Odvolací súd v rozhodnutí ďalej uviedol, že prvostupňový súd nesprávne vypustil zo skutku odcudzenie mobilného telefónu poškodenému, z doposiaľ zadovážených dôkazov vyplynulo, že mobilný telefón mal poškodenému odcudziť obž. R. a vzhľadom na uvedené potom nevyhodnotil správne skutkový stav vo vzťahu k právnej kvalifikácii ako prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/ Tr. zákona a tiež nevyhodnotil správne konanie všetkých obžalovaných vo vzťahu k právnej kvalifikácii ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona v štádiu pokusu. Z intencií rozhodnutia tiež pre okresný súd vyplynulo, že má dôsledne vyhodnotiť dôkaznú situáciu pri trestnom čine obmedzovania osobnej slobody aj podľa odseku 2 písm. a/ Tr. zákona s poukazom na ust. § 138 písm. d/ Tr. zákona.

Podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona, kto inému úmyselne ublíži a zdraví, potrestá sa odňatím slobody na šesť mesiacov až dva roky.

Podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona kto sa dopustí fyzicky, verejne, na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného potrestá sa odňatím slobody až na tri roky.

Podľa § 123 ods. 2 Tr. zákona ublížením na zdraví sa na účely tohto zákona rozumie také poškodenie zdravia iného, ktoré si objektívne vyžiadalo lekárske vyšetrenie, ošetrovanie alebo liečenie, počas ktorého bol nie iba na krátky čas sťažený obvyklý spôsob života poškodeného.

Prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c / Tr. zákona sa dopustí ten, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a čin spáchal na veci, ktorú mal iný pri sebe.

Podľa § 130 ods. 4 Tr. zákona pod prisvojením veci sa na účely tohto zákona rozumie odňatie veci z dispozície vlastníka alebo inej osoby, ktorá ju má oprávnené, bez súhlasu, s úmyslom s ňou nakladať ako s vlastnou vecou.

Prečinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1 Tr. zákona sa inému bez oprávnenia bránil užívať osobnú slobodu.

Zločinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zákona sa inému bez oprávnenia bránil užívať osobnú slobodu a čin spáchal závažnejším spôsobom konania (§ 138 písm. d/ Tr. zákona).

Podľa § 138 písm. d/ Tr. zákona závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu násilím, hrozbou bezprostredného násillia alebo hrozbou inej ťažkej ujmy.

Podľa § 122 ods. 7 Tr. zákona trestný čin je spáchaný násilím, ak páchatel použije na jeho spáchanie fyzické násillie proti telesnej integrite inej osoby alebo ak je spáchaný na osobe, ktorú páchatel uviedol do stavu bezbrannosti ľst'ou, alebo ak páchatel použil násillie proti veci iného.

Súd v zmysle intencií rozhodnutia odvolacieho súdu vykonal hlavné pojednávanie, na návrh prokurátora predvolal znalca z odboru zdravotníctvo, od výsluchu znalca však nakoniec samotný prokurátor upustil s tým, že pre právne závery o okolnostiach skutku považuje za postačujúce závery znaleckého dokazovania a predchádzajúcu výpoveď znalca. Obhajoba výhrady nemala. Súd zamietol návrh obhajoby prednesený na poslednom hlavnom pojednávaní a to výsluch obž. W., obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 30.10.2014 využil svoje právo a vypovedať odmietol, boli čítané jeho výpovede z prípravného konania, hlavných pojednávaní sa nezúčastňoval už od 13.10.2015, na hlavné pojednávanie bol vždy riadne predvolávaný, mal tak dostatok možnosti sa ku skutkom vyjadriť a pokiaľ aj chcel vypovedať, nič mu nebránilo dostaviť sa na hlavné pojednávanie, vrátane predchádzajúceho hlavného pojednávanie, ktoré bolo odročené z dôvodu, jeho neodkladného ošetrenia u lekára, pričom súdu nebolo dodatočne obžalovaným predložené ani potvrdenie, že k takémuto ošetreniu skutočne aj došlo. Súd návrh obhajoby vyhodnotil ako účelový dosiahnuť iba ďalšie odročenie hlavného pojednávanie a preto návrh zamietol. Iné návrhy na doplnenie dokazovania prednesené stranami neboli.

Súd následne na hlavnom pojednávaní, pri nezmenenom zistenom skutkovom stave, doplnil v zmysle intencii rozhodnutia odvolacieho súdu skutkovú vetu v bode 1/ výrokovej časti zrušeného rozsudku, že obž. X. R. pred ČSOB bankou v Námestove poškodenému z vrecka nohavíc zobral mobilný telefón. Súd ustálil skutky vo bode 1/ a 2/ oproti podanej obžalobe vychádzajúc z priznaní obžalovaných, zhodných tvrdení, ktorými sa obžalovaní vzájomne usvedčovali a ktoré zároveň logicky zapadali aj do záverov znaleckého posudku z odboru zdravotníctvo a jednotlivých lekárskejších správ, ohľadom zranení poškodeného. Súd nemohol vychádzať z výpovedí poškodeného Y. Z., pretože jeho výpovede boli rozporuplné v podstatných okolnostiach, vrátane miesta spáchania skutkov, priebeh udalosti popísal chaoticky, zmätočne, rozpory vo výpovediach nevedel logicky vysvetliť, zámeny v osobe obžalovaných vysvetľoval tým, že sa o skutku rozprával s obž. R., ktorý mu to objasnil, v rámci konfrontácii spochybňoval svoje predchádzajúce obvinenia, vyjadroval sa, že si na okolnosti nepamätá, resp. ich iba vydedukoval, napr. obž. W. tam bol, lebo to bolo jeho auto a ostaných označiť nevedel a v poslednej výpovedi, dokonca využil svoje právo a odmietol vypovedať z dôvodu, že by si svojou výpoveďou mohol privodiť nebezpečenstvo trestného stíhania. Samotná znalkyňa PhDr. Oľga Filková na hlavnom pojednávaní vypovedala, že špecifická vierohodnosť výpovedí poškodeného nie je zachovaná, je znížená a všeobecná vierohodnosť je zachovaná, ale charakteristikou jeho osobnosti je tiež špecificky znížená. Tiež uviedla, že znalci považujú prvú výpoveď za najvierohodnejšiu, v prípade poškodeného je to skutočne tiež len hypotéza. Súd potom nemohol vychádzať z výpovedí poškodeného, ktorý sám seba svojimi výpoveďami spochybňoval, pričom aj mechanizmus vzniku zranení objektívne zistených u poškodeného, zodpovedal viacerým možnostiam, pričom najzávažnejšie zranenia mali vzniknúť podľa záverov znaleckého dokazovania práve v súvislosti s tým, že poškodený vypadol z vozidla, čo potvrdzovalo skôr verziu obž. W. a sv. O., že poškodený z vozidla za jazdy vyskočil. V tomto smere bolo ťažšie uveriť výpovedi poškodeného, že z vozidla vyskočil v čase, keď sedel v strede medzi obž. R. a L., čoho nelogickosť v rámci konfrontácie pripustil aj sám poškodený.

Na základe vykonaného dokazovania a to aj v zmysle intencií zrušujúceho uznesenia súd nemal pochybnosti, že všetci obžalovaní sa v bode 1/ a 2/ dopustili prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1, písm. a/ Tr. zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zákona v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona, obž. obž. X. R. sa v bode 1/ dopustil prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/ Tr. zákona a obž. Y. W. v bode 1/ zločinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1,2 písm. a/ Tr. zákona s poukazom na ust. § 138 písm. d/ Tr. zákona a obž. X. R. a obž. I. L. v bode 1/ prečinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1 Tr. zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zákona. Obžalovaní zhodne uvádzali, že poškodeného Z. do Vavrečky priviezol obž. W.. Táto skutočnosť bola potvrdená aj výpoveďou svedkyne O. a aj poškodený, aj keď sa nepamätal či vôbec bol uvedeného večera aj vo P., túto možnosť pripustil. Súd zároveň mal za preukázané, že ešte predtým, ako obž. W. priviezol poškodeného do Vavrečky, telefonoval obž. R., či ho má priviesť, pretože mal vedomosť, že poškodený obž. R. dlhuje peniaze. Uvedené potvrdili obžalovaní a vyplynulo to aj z výpovede poškodeného a svedkyne O.. Súd zároveň nemal dôvod neveriť tvrdeniam svedkyne O., obž. W., že poškodený potom ako mu nezastavili v Lokci, z vozidla vyskočil. Tieto skutočnosti okrem svedkyne O. potvrdil obž. W., ktorý okolnosti incidentu v Lokci popísal rovnako tak vo výpovedi ak aj pri konfrontácii a tiež obž. L. a obž. R. zhodne potvrdili, že obž. W. im mal povedať, že poškodený mu mal v Lokci vyskočiť z vozidla. Súd potom ani nemal dôvod neveriť priznaniu obž. W., že potom ako v Lokci poškodený vyskočil z vozidla, bežal za ním a následne proti vôli ho prinútil sadnúť si späť do vozidla a dal mu aj facku, prisadol si k nemu na zadné sedadlá a odviezol ho do Vavrečky za obžalovanými R. a L.. Súd mal preukázaný motív konania obž. W., motívom jeho konania bolo, že obžalovaný vedel, že pošk. Z. dlhuje peniaze obž. R., podľa jeho výpovede, kvôli tomuto dlhu boli už za poškodeným dvakrát a rovnako poškodený potvrdil, že obžalovaní boli už aj pred incidentom u neho vymáhať údajný dlh. Následne rovnako výpoveďami obž. L. ako aj obž. W. bolo preukázané, že po príchode do Vavrečky obž. R. poškodeného z vozidla vytiahol, mal sa ho pýtať, kedy mu vráti dlh, ale ohľadom spôsobu, akým spôsobom spolu komunikovali sa výpovede obžalovaných, poškodeného a aj svedkyne O. rozchádzajú, poškodený si ani nepamätal, že vôbec bol v obci Vavrečka. Súd mal tiež preukázané, že obžalovaní následne prikázali poškodenému, aby si opäť nastúpil do vozidla, súd neveril výpovedi obž. Katrenčika, že iba pomohli poškodenému nastúpiť do vozidla, pretože sa mu zle chodilo, keďže predtým a aj následne po tomto incidente všetci zhodne vypovedali, že poškodený (tak v Lokci ako aj v Babíne) pred nimi utekal. Súd zároveň výpoveďami obžalovaných mal za preukázané, že aj pred ČSOB bankou sa obžalovaní dopustili na poškodenom násillia, uvedené aj vyplynulo z ich tvrdení, že poškodený pred nimi utekal. Súd mal za preukázané, že pred ČSOB bankou v Námestove obž. X. R. zobral poškodenému z vrecka nohavíc mobilný telefón, vychádzal z výpovede obž. L., ktorý uvádzal, že

videl ako obž. R. šacoval poškodeného a podal mobil. telefón obž. W.. Skutočnosť, že sa obžalovaný zmocnil mobilného telefónu potvrdili všetci obžalovaní, ktorí zároveň tvrdili, že následne zistili, že mobilný telefón nepatril poškodenému, potvrdil to aj poškodený. Súd nemal ozrejmene okolnosti, ako sa poškodený mal dostať z Námestova do obce Babín, poškodený uvádzal, že skutok pred parkoviskom mal pokračovať tak, že obžalovaní ho mali v Námestove proti jeho vôli opäť natlačiť do vozidla, mal sedieť v strede na zadnej sedačke medzi obžalovanými a počas jazdy v obci Babín, mal otvoriť dvere a vyskočiť z vozidla, tejto časti výpovede poškodeného zrejme ani prokurátor neuveril, keďže tieto okolnosti do skutkových zistení ani nezahrnul. Súd tiež poznamenáva, že rozpory vo výpovediach poškodeného sú tak závažné, že ani osobným výsluchom tohto svedka na hlavnom pojednávaní, ako na tom pôvodne trvali obžalovaní, by sa tieto rozpory nepodarilo odstrániť a súd by aj tak musel s prihliadnutím na všetky okolnosti výpoveď svedka poškodeného vyhodnotiť ako nevierohodnú, čo by nemalo vplyv na konečné závery súdu ohľadom skutkových zistení, ktoré súd vyhodnocoval v zmysle zásady in dubio pro reo. Súd skutky v bode 1/ a 2/ právne posúdil ako prečin výtržníctva a prečin ublíženia na zdraví v štádiu pokusu, vina obžalovaných bola preukázaná tak ich vzájomne usvedčujúcimi výpoveďami, ktoré rovnako zapadali aj do výpovedí poškodeného, záverov znaleckého dokazovania z odboru zdravotníctva, odvetvie chirurgia, lekárskeho potvrdenia, zvukového záznamu a prepisu hovoru. Zo záverov znaleckého dokazovania a výpovede znalca v súhrne vyplynulo, že zranenia, ktoré utrpel poškodený mohli vzniknúť viacerými mechanizmami. Zranenie zodpovedajú výpovediam poškodeného aj obžalovaných, aj keď sú popísané chaoticky. K najzávažnejšiemu zraneniu otrasu mozgu mohlo dôjsť buď úderom do oblasti hlavy alebo pádom a úderom hlavy na stacionárny povrch, tiež tržnozmliaždená rana v ľavej temeno záhlavnej oblasti mohla najpravdepodobnejšie vzniknúť tak, že poškodený vyskočil z idúceho vozidla a aj tie ostatné zranenia, ktoré utrpel poškodený mohli vzniknúť pri tom, ako poškodený z vozidla vyskočil, čomu by zodpovedal rotujúci pohyb poškodeného po zemi. Akým konkrétnym mechanizmom vzniklo konkrétne zranenie sa určiť nedá a nedá sa určiť ani intenzita úderov, keďže mechanizmus nie je známy. Medzi konaním obžalovaných a najzávažnejšími zraneniami poškodeného (otras mozgu, tržnozmliaždená rana v ľavej temeno záhlavnej oblasti, pomliaždenie ľavého hrudníka a pomliaždenie pravého kolena) tak nebol jednoznačne, bez pochybností preukázaný kauzálny nexus, ako predpoklad pre vyvodenie zodpovednosti za vzniknutý následok, preto súd nemohol konanie obžalovaných kvalifikovať ako dokonaný prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona. Súd však vychádzal z výpovedí obžalovaných, ktorí zhodne uvádzali, že poškodený bol opakovane udieraný päťami do oblasti tváre, pričom aj zo záverov znaleckého posudku vyplynulo, že zranenia otras mozgu a pomliaždenie ľavej tvárovej oblasti vznikli pôsobením opakovaného vonkajšieho mechanického násillia strednej intenzity, uvedené zranenia mohli so značnou pravdepodobnosťou vzniknúť kombináciou úderov tupým predmetom (rukou zovretou v päť, kopancami nohou), pričom znalec zároveň uviedol, že otras mozgu (t.j. závažnejšie zranenie, vyžadujúce si PN viac ako 7 dní) mohlo vzniknúť tiež pri vyskočení z auta, preto súd nemohol bez pochybností konštatovať ani príčinnú súvislosť medzi vznikom tohto zranenia a konaním obžalovaných t.j. opakovanými údermi päťou. Súd potom konanie obžalovaných kvalifikoval pod bodom 1/ a 2/ ako prečin výtržníctva, pretože spoločným konaním sa dopustili na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadli iného a prečin ublíženia na zdraví v štádiu pokusu, pretože spoločným konaním sa dopustili konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu, ktorého sa dopustili v úmysle inému ublížiť na zdraví, opakovanými údermi päťou do tváre, tak ako to vyplynulo zo záverov znaleckého posudku mohlo dôjsť k otrasu mozgu, tiež k zlomenine nosových kostí, t.j. zranenia majúce charakter ublíženia na zdraví podľa § 123 ods. 2 Tr. zákona. W. obž. X. R. pod bodom 1 zároveň kvalifikoval ako krádež na osobe, pretože obžalovaný si prisvojil cudziu vec (mobilný telefón) tým, že sa jej zmocnil a čin spáchal na veci, ktorú mal iný pri sebe (z vrecka nohavíc). Pokiaľ zároveň súd konanie obžalovaných pod bodom 1/ kvalifikoval v prípade obž. Y. W. ako zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zákona s poukazom na ust. § 138 písm. d/ Tr. zákona, bolo tomu tak preto, že v prípade obž. Y. W. jeho konanie v súvislosti s obmedzovaním poškodeného na osobnej slobode zahŕňalo v sebe prvky násillia, obž. Y. W. sa sám priznal, že v obci Lokca poškodeného proti jeho vôli prinútil sadnúť si späť do vozidla a vtedy mu dal jednu facku. Preukázaná bola aj subjektívna stránka, že obžalovaný použil násillie v úmysle obmedziť osobnú slobodu poškodeného, preukázaná bola následným konaním obž. W., ktorý potom ako udril poškodeného, aby ho prinútil nastúpiť do vozidla, spolu so svedkyňou O. ho odviezli do Vavrečky a predtým oznámil obž. R., že poškodeného za ním privezie, pričom pohnútkou, resp. motívom jeho konania boli peniaze, ktoré mal dlhovať poškodený obž. R.. Ak konanie obž. R. a obž. L. bolo posúdené len ako prečin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1 Tr. zákona, súd vo vzťahu k týmto obžalovaným nemal preukázané, že by použili násillie v súvislosti s týmto prečinom. Bolo preukázané, že obaja obžalovaní vo Vavrečke prikázali poškodenému, aby si sadol do vozidla, následne si k nemu

prisadli z oboch strán, použitie násillia preukázané nebolo. Z hľadiska subjektívnej stránky obžalovaní ako trestne zodpovedné osoby sa trestnej činnosti dopustili v priamom úmysle tak, ako to má na zreteli ust. § 15 písm. a/ Tr. zák., vnútorná súčasť subjektívnej stránky je nepochybne preukázaná motívom ich konania, ktorý predstavuje vnútorný podnet obžalovaných k rozhodnutiu spáchať trestnú činnosť. Obžalovaní chceli spôsobom uvedeným v osobitnej časti zákona porušiť záujem chránený trestným zákonom, pričom ich konanie bolo vo všetkých bodoch premyslené a motivované.

K osobe obž. Y. W. zistil, že v odpise z registra trestov má 6 záznamov, naposledy bol právoplatne odsúdený rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 4T/1/2014 zo dňa 04.02.2016. C.. X. R. má v odpise z registra trestov 5 záznamov, naposledy bol právoplatne odsúdený rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 9T/8/2014 zo dňa 21.03.2014, v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia sa osvedčil; platí fikcia neodsúdenia. Obž. I. L. má v registri 8 záznamov naposledy bol právoplatne odsúdený rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6T/77/2010 zo dňa 10.09.2013 v znení Krajského súdu v Žiline sp. zn. 3To/90/2014 z 9.10.2014, ktorým mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd vychádzal najmä zo zásad upravených v ust. § 34 ods. 1, 4, Trestného zákona, podľa ktorých má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Pri ukladaní trestu súd obligatórne prihliadol podľa § 38 ods.2 Trestného zákona na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a prirážajúcich okolností.

V prípade obž. Y. W. prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu s poukazom na rozsudok Okresného súdu Námestovo sp. zn. 4T/1/2014 zo dňa 4.2.2016, právoplatný dňa 4.2.2016. Týmto rozsudkom bol obž. Y. W. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, f/ Tr. zák. a prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky a 5 mesiacov spolu s trestom zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 30 mesiacov, za súčasného zrušenia výroku o treste rozsudku Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6T/11/14. Obžalovanému tak bol uložený súhrnný trest odňatia slobody za použitia § 38 ods. 4 Tr. zákona, pri prevahe prirážajúcich okolností. V prípade obžalovaného bola zistená prirážajúca okolnosť, že spáchal viac trestných činov (§ 37 písm. h/ Tr. zák.), poľahčujúce okolnosti zistené neboli. Súd ukladal trest v modifikovanej trestnej sadzbe, zvyšoval dolnú hranicu trestnej sadzby trestného činu najprísnejšie trestného o 1/3 postupom podľa § 38 ods. 4, 8 Tr. zákona. Podľa § 38 ods. 4 Tr. zákona ak prevažuje pomer prirážajúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Podľa § 38 ods. 8 Tr. zákona zníženie hornej hranice alebo zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby podľa odsekov 3 až 6 sa vykoná iba v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby; základom na zníženie alebo zvýšenie trestnej sadzby je rozdiel medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Zníženie hornej hranice alebo zvýšenie dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby sa nepoužije v prípadoch, keď v osobitnej časti zákona je ustanovený iba trest odňatia slobody na dvadsaťpäť rokov alebo doživotie. Obžalovanému potom súd uložil súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici zvýšenej trestnej sadzby, pri ukladaní trestu vzal do úvahy skutočnosť, že od spáchania súdených skutkov ubehlo viac ako 5 rokov. Obžalovaného pre výkon trestu zaradil do minimálneho stupňa stráženia, pretože pred spáchaním súdnej trestnej činnosti ešte nebol vo výkone trestu odňatia slobody.

Pri ukladaní trestu obž. X. R. súd obligatórne prihliadal na ust. § 38 ods. 2 Tr. zákona na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a prirážajúcich okolností. Súd v prejednávanej trestnej veci na strane obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť, naopak zistil prirážajúcu okolnosť podľa § 37 písm. h/ Tr. zákona, že spáchal viac trestných činov. Súd tak konštatoval prevahu prirážajúcich okolností podľa § 38 ods. 4 Tr. zákona a rovnako modifikoval dolnú hranicu trestnej sadzby o 1/3. Keďže obžalovanému ukladal trest za viac trestných činov ukladal mu úhrnný trest podľa § 41 ods.1 Tr. zákona. Obžalovanému tak súd uložil úhrnný trest odňatia slobody na dolnej hranici zvýšenej trestnej sadzby vo výmere 18 mesiacov so skúšobnou dobu 24 mesiacov.

Obž. I. L. prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu s poukazom na rozsudok Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6T/58/2012 zo dňa 21.6.2012, právoplatný dňa 21.6.2012, ktorým mu bol

uložený pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a iné nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov spolu s ochranným protitoxikologickým liečením ústavnou formou. Obžalovanému za súdenú trestnú činnosť prichádzalo do úvahy uloženie trestu v rozpätí od 6 mesiacov do 3 rokov, pri prevahe priťažujúcich okolností od 16 mesiacov do 3 rokov. Vzhľadom na skutočnosť, že od spáchania súdených skutkov ubehlo už viac ako 5 rokov, na prevýchovu odsúdeného už bolo po spáchaní súdeného skutku pôsobené ukladaním viacerých trestov, obžalovaný má uložené aj ochranné protitoxikologické liečenie ústavnou formou, po spáchaní súdených skutkov bol právoplatne odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov, ktorý trest si aj momentálne vykonáva, obžalovaný bol počas prebiehajúceho celého súdneho konania vo výkone trestu odňatia slobody, z výkon trestu odňatia slobody bol prepustený dňa 7.8.2017, súd dospel k záveru, že vzhľadom na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela trest uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6T/58/2012 zo dňa 21.6.2012 je dostatočný na jeho prevýchovu a od uloženia súhrnného trestu postupom podľa § 44 Tr. zákona upustil.

O nároku poškodeného na náhradu škody súd nerozhodoval, keďže taký nárok nebol zo strany poškodeného v zmysle § 46 Tr. por. uplatnený.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na tunajší súd do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2 Tr. por.)

Odvolanie môžu podať:

prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a Tr. por.) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2 Tr. por.). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2 Tr. por.)

obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2 Tr. por.)

príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2 Tr. por.)

zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2 Tr. por.)

štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1 Tr. por.)

poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c Tr. por.), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1 Tr. por.). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68 Tr. por.)

zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d Tr. por.),

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.